

Jozef Pavlovič

STVORENIE SVETA

Kedysi dávno-pradávnó bolo tak, že nebolo nič. Bol iba Boh, ktorý je večný.

Na počiatku stvoril Boh nebo i zem. Zem bola pustá a tmavá.

I povedal Boh: „Buď svetlo.“

A bolo svetlo.

Boh videl, že svetlo je dobré, preto ho oddelil od tmy. A nazval svetlo dňom a tmú nocou. A bol večer a bolo ráno, prvý deň.

A riekol Boh: „Buď obloha, ktorá oddelí vody od vôd.“

A oblá obloha oddelila vody pozemské od vôd v oblakoch. A Boh nazval oblohu nebom. Tak ubehol druhý deň.

A riekol Boh: „Nech sa vody pozemské zhromaždia na jedno miesto a nech sa ukáže suchá pevnina.“

A Boh pomenoval pevninu zemou a zhromaždenie vôd nazval morom. A videl Boh, že všetko toto je dobré, preto povedal:

„Nech sa zem zazelenie trávou, kvetmi a stromami.“ A Boh videl, že i toto je dobré a krásne zároveň. To bol tretí deň.

Štvrtého dňa riekol Boh:

„Nech sú na nebeskej oblohe svetlá.“

A stvoril veľké svetlo slnečné, aby svietilo cez deň a malé svetlo mesačné, aby svietilo v noci. Taktiež rozosial hviezdy.

Piateho dňa riekol:

„Ryby nech plávajú vo vode a vtáky nech spievajú v korunách stromov.“

V šiesty deň prišlo na rad všetko ostatné zvieratstvo. Napokon Boh zasadil svojmu stvoriteľskému dielu korunu – stvoril človeka.

Povedal mu:

„Budeš vládnuť nad všetkým, čo som stvoril. Všetko ňa bude poslúchať a ty budeš poslúchať mňa.“

Takto zázračne stvoril Boh svet za šesť dní. Siedmy deň požehnal a posvätil. Potom celý deň odpočíval a prial si, aby tak konal i ten, ktorého stvoril podľa svojej podoby.

(to) **stvorenie** – vytvorenie, urobenie (*teremtés*)

dávno-pradávnó – veľmi dávno

na počiatku – na začiatku

rieknuť – povedať

požehnať – dať požehnanie (*megáldani*)

posvätiť –robiť posvätným (*fel(meg)szentelni*)

